Hradby - Marien

```
Amaj7    Amaj6           Dmaj6  Dmaj7
Hej proč zkouších to teď vzdát,
Amaj7 Amaj6       G
když došel jsi až sem,
                D                      Hmi
jen vzít slunce do dlaní a ve stéblech trávy snít
        E                          C#mi
cosi se valí a myšlenku nelze zastavit,
          F#mi          E          D
hradby se bortí a stěží půjdou opravit,
                Hmi        E
jen ve stéblech trávy snít.

Chabý záblesk z minula,
příběh těch loňských životů,
vsazených do rámu,
snad z osmého století,
drsný jak dlaně všech lidí co sklízí na polích,
pevný jak nepadlé hradby Konstantinopoli,
po osm staletí.

   A                      Hmi
R: Dej bůh nám malým malé trápení,
            E                        A  E
   co dá se unést a co se časem zahojí,
   A                       Hmi
   dej bůh nám sílu bránit vlastní hrad,
           E                           C#mi
   aby tu kámen na kameni mohl chvíli stát,
           F#mi           E           D
   ať lidé doznají klidu pasoucích se stád,
            Hmi   E
   ve jménu smíření.

V chrámoví zvony dozněly,
a bůh ví kde je bůh,
čas ideál předků vzal,
kdo z nás zůstal Pokorný,
čemusi věříš, co nedá se pevně uchopit,
chceš vidět anděly dobrá běž se utopit,
a splétej si vlastní bič.
```